

skaber i forbindelse med PSO-forpligtelser (Public Service Obligations).

Hyppigheden af den regelmæssige energimærkning vil blive fastsat, så der vil være længere mellem besøgene end efter den nuværende ELO-ordning, hvor ejendommene normalt energimærkes hvert år. Omvendt vil energimærkningen ske hyppigere end de 10 år, der er brugt i direktivet. Ved den endelige fastlæggelse af frekvensen for den regelmæssige energimærkning vil der blive taget hensyn til, at ordningen skal være omkostningseffektiv set i forhold til de besparelser, der kan opnås i de forskellige typer af bygninger. Der vil eventuelt blive indført differentierede krav til mærkningsfrekvensen, så nogle bygninger skal mærkes oftere og andre sjældnere.

I forbindelse med salg eller udleje af store ejendomme på 1.000 m² og derover, vil kravet om udlevering af energimærkning kunne opfyldes ved at fremlægge den seneste regelmæssige energimærkning, da der altid vil eksistere en energimærkning, som er under 10 år gammel.

Fastholdelse af en hyppigere energimærkning end bygningsdirektivets krav om energiattestering hvert 10. år ventes endvidere at bidrage til at realisere flere energibesparelser, fordi grundlaget bliver mere aktuelt og anvendeligt. Endeligt ventes det at medvirke til, at brugerne i højere grad bevarer fokus på energibesparelser.

Over en årrække vil den samlede udgift til regelmæssig energimærkning blive reduceret i forhold til den eksisterende ordning. Der vil dog være en anderledes fordeling af udgifterne, idet udgifterne vil stige for ejendomme på mellem 1.000 m² og 1.500 m², der vil være omfattet af lovforslagets krav, men som ikke er omfattet den nuværende energiledelsesordning.

Ved kommende evalueringer af energimærkningsordningen, se også afsnit 3.7, vil det blive vurderet, om de anvendte afgrænsninger af ejendomme omfattet af krav om regelmæssig energimærkning og den fastsatte gyldighed er hensigtsmæssige eller bør ændres.

3.1.6. Offentlige bygninger

Store offentlige bygninger vil i lighed med den eksisterende ordning være omfattet af krav om regelmæssig energimærkning. Dette skyldes bygningsdirektivets krav om, at der i offentlige bygninger altid skal være en højst 10 år gammel energimærkning, samt at denne skal være synlig for alle brugere af bygningen.

Ifølge bygningsdirektivet kan energimærkningen foretages sjældnere end i den nuværende ordning,

hvor energimærkningen skal gennemføres årligt, men omvendt vil der være flere bygninger, som er omfattet af kravet, idet direktivets grænse for energimærkning er over 1.000 m² samlet nytteareal mod det nuværende krav om energimærkning af alle bygninger på 1.500 m² samlet etageareal eller derover. Arealet i direktivet opgøres på en anden måde end den danske opgørelse af bruttoetageareal, idet direktivet anvender nyttearealer, hvor ydervægge, skillerum og skorstene m.v. trækkes fra. Beregningen af nyttearealet er kompliceret for eksisterende bygninger og vil være forbundet med væsentlige omkostninger for bygningsejerne. Et samlet etageareal for en ejendom kan derimod hentes direkte fra BBR-registret.

Derfor indeholder lovforslaget et krav om, at alle offentlige bygninger med et samlet etageareal på over 1.000 m² skal energimærkes regelmæssigt, samt at energimærkningen skal opsættes i bygningen eller på anden vis gøres offentligt tilgængelig for bygningens brugere og offentligheden generelt.

Offentlige myndigheder bør være særlig påpasselige med energiforbruget, og der gives derfor med lovforslaget mulighed for at fastsætte regler, om at offentlige bygninger skal gennemføre de identificerede energibesparelser. Endvidere indeholder lovforslaget bestemmelser, der gør det muligt at indføre krav om, at alle offentlige bygninger skal have en energiansvarlig, skal indberette overordnede forbrugstal og skal synliggøre energiforbruget m.v.

Reglerne om offentlige bygninger i lovforslagets kapitel 6 skal supplere de nugældende regler om energibesparelser i offentlige institutioner m.v. i lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget kapitel 4.

3.1.7. Gyldighed

Med lovforslaget forlænges gyldighedsperioden for energimærkning af små bygninger fra de nuværende 3 år til, at energimærkningen højst må være 10 år gammel, når en aftale om salg, udlejning eller overdragelse af brugsret indgås.

For store ejendomme vil der tilsvarende ske en udvidelse af gyldigheden, så den nuværende årlige energimærkning i fremtiden får en længere gyldighed. Den ændrede gyldighedsperiode på højst 10 år svarer til bygningsdirektivets mindstekrav, men der vil kunne fastsættes en kortere gyldighed, bl.a. afhængig af bygningens type og anvendelse samt indhentede erfaringer om energimærkning.

Energimærkningen bør dog altid, som angivet i direktivets indledning, svare til bygningens nuværende energimæssige tilstand. Derfor vil der blive fastsat